

## Adam Kozłowiecki pokorny kardynał i misjonarz wielkiego serca

Adam Kozłowiecki urodził się 1 kwietnia 1911 roku w Hucie Komorowskiej k. Kolbuszowej. Był w czasie II wojny światowej więźniem niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz nr 1006, do którego trafił 20 czerwca 1940 r. Był tam więziony do 11 grudnia 1940 r., a następnie został deportowany do KL Dachau, gdzie nadano mu numer nr 22187. Po wojnie na prośbę swoich przełożonych zakonnik napisał książkę pt. „Ucisk i Strapienie. Pamiętnik więźnia 1939-1945”. W 2016 r. została ona przetłumaczona na język niemiecki.

Zambia stała się dla o. Kozłowieckiego drugą ojczyzną z wyboru. Jako jezuita-misjonarz organizował tam szkolnictwo, był administratorem wikariatu apostolskiego Lusaki i pierwszym metropolitą tego miasta. Uczestniczył w obradach Soboru Watykańskiego II. Po rezygnacji ze stolicy arcybiskupiej powrócił do zwykłej pracy duszpasterskiej misji w Mpunde. W 1998 r. papież Jan Paweł II obdarzył go godnością kardynalską.

Odznaczony został wieloma orderami zambijskimi, był żywym symbolem przemian dokonanych na czarnym kontynencie. Przez wiele lat był również członkiem Kongregacji Ewangelizacji Narodów, a w samej Zambii kierował Papieskimi Działami Misyjnymi. 25 lipca 2007 r. kard. Kozłowiecki odebrał w Mpunde doktorat honoris causa Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego i Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski.

**Fundacja im. kard. Adama Kozłowieckiego „Serce bez granic”** zbudowała w Hucie Komorowskiej muzeum swego patrona dzięki wsparciu UE. W ramach modernizacji i adaptacji oficyny dworskiej - reliktu zabytkowego zespołu pałacowego rodziny Kozłowieckich - zrekonstruowano budowlę, która stała się centrum pamięci o kardynale.

**Kościół w Polsce i w Zambii, a także cały Kościół powszechny, został ubogacony jego niepowtarzalną osobowością, jego misyjnym zapalem, jego pasterską mądrością i roztropnością, jego prostotą i pokorą, jego wrażliwością na potrzeby drugiego człowieka, zwłaszcza najuboższego.**